

Pastýřský list k 25. výročí založení diecéze

(Přečtete při bohoslužbách o slavnosti Nejsvětější Trojice v neděli 30. 5. 2021
a dejte k dispozici na farních webech)

Milovaní bratři a sestry v Kristu,

zdravíme vás s přáním Kristova pokoje v den, kdy si naše diecéze připomíná 25. výročí svého založení. Společně dnes děkujeme za dílo, které Bůh vykonal a koná v našich životech a skrze nás ve společenství místní církve naší diecéze.

Uplynulá léta byla pro nás společnou cestou s Bohem. Mohli bychom dnes s hrдостí vypočítávat mnoho dobrého, co se za čtvrtstoletí v diecézi povedlo, ale zároveň také s pokorou vyznávat, že jsou věci, které se nedařily a nedaří. Chceme si ale především spolu se svatým Pavlem uvědomit, že to všechno, co jsme prožili, nás nějakým způsobem proměnilo, neboť „*milujícím Boha všechno napomáhá k dobrému.*“¹ Vždyť Bůh nás stále více touží přetvářet ke svému obrazu – k obrazu Nejsvětější Trojice.

Na cestě proměny je potřeba jít dále, jak jsme k tomu vybídli už na začátku postní doby. Uvědomujeme si to zvláště nyní, kdy z důvodu několikaměsíčních pandemických opatření bude nutné hledat, jak v mnohém obnovit život společenství církve. Je to především dílo Ducha Svatého, který církev stále obnovuje. Vnímali jsme to minulou neděli o slavnosti Seslání Ducha Svatého, který proměnil apoštoly v odvážné svědky Kristova zmrtvýchvstání. Nejen Letnice, ale celé Velikonoce, nás vedly cestou proměny. Jako Petra, který si v lítosti nad svým zapřením uvědomil, jak je slabý, a při setkání se Vzkříšeným Kristem vyznal: „*Pane, Ty víš všechno – Ty víš, že Tě miluji.*“² Jako učedníky, před kterými Ježíš proměnil ve večeradle chleba a víno ve své Tělo a Krev. Především nám ale zpřítomnil Kristovu cestu utrpení přes bolest kříže k radosti vzkříšení, po které jsme mohli kráčet spolu s ním.

Tato velikonoční proměna je vítězným dílem celé Nejsvětější Trojice a stále se odehrává v životě každého z nás. Také my jsme byli ve křtu proměněni v Boží děti, pokřtěni ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého³ a ponořeni do společenství Trojice. Účastí na mši svaté a přijímáním eucharistie nás Bůh přetváří v živé společenství církve, abychom byli „*jedno tělo a jedna duše v Kristu našem Pánu.*“⁴ Ve svátosti smíření vítězí znovu Boží milosrdenství a jeho láska nad našimi hříchy, abychom i my byli schopni vyznat: Pane, Ty víš, že Tě miluji.

Chceme vás proto, sestry a bratři, povzbudit: S novou touhou obnovte své spojení s Kristem. On je tím největším bohatstvím člověka. On je tím největším darem, který jsme dostali a který máme předávat dál. On chce být s námi po všechny dny,

¹ Řím 8,28

²Jn 21,17

³ srov. Mt 28,19

⁴srov. III. eucharistická modlitba

až do konce světa,⁵ aby nás dále proměňoval jako jednotlivce i jako společenství. Jedině tak může náš život přinášet ovoce Božího království. Chceme poděkovat vám všem, kteří o život ve spojení s Kristem usilujete. Vám všem, kteří příkladem víry vychováváte své děti. Vám všem, kteří na různých místech v církvi dáváte obětavě život do služby dílu Božího království. Vám všem, kteří svou obětí a modlitbou nesete bolesti tohoto světa a nepřestáváte být živými svědky jeho Vzkříšení.

Spojme se dnes v celé naší diecézi při díkůvzdání po svatém přijímání ve společném chvalozpěvu „Bože chválíme Tebe.“ Spojme se ale také v novém úsilí o život s Kristem. Budeme rádi, když naplníte to, k čemu jsme vybídli na počátku postní doby: abyste společnými silami ve farnosti uspořádali adorační den – to znamená den duchovní obnovy farnosti spojený s adorací a duchovními promluvami, které přinesou povzbuzení a novou inspiraci k životu s Kristem.

Příkladem takového života jsou pro nás ti, které vzýváme jako přímluvce spolu se svatou Hedvikou, patronkou diecéze - svatý Melichar Grodecký, svatý Jan Sarkander, blahoslavená Marie Antonína Kratochvílová, blahoslavený Metoděj Dominik Trčka, blahoslavený Richard Henkes. Svatý Jan Pavel II. o území naší diecéze řekl, že je to kraj s pohnutými a obtížnými dějinami, který prošel nemálo zkouškami a utrpeními. Vždy se však vyznačoval svou věrností Kristu a církvi i upřímnou spiritualitou, která se vtělila do těchto slavných postav.⁶

Kéž se na nás naplní slova papeže, zakladatele naší diecéze. Aby věrnost Kristu a církvi i poctivý křesťanský život, zůstávaly světlem a silou pro všechny, kdo žijí na území naší místní církve. Maria, Matka Boží, ať nás všechny provází svou ochranou i pomocí.

K další společné cestě vám ze srdce žehnají

biskup František Václav a biskup Martin

⁵ srov. Mt 28,20

⁶Jan Pavel II.; Promluva při slavnostním rozloučení na letišti v Mošnově 22. května 1995